

„WAAKT, ONTWAAKT!“

(„Wachet auf!“)

Harmonisatie van
Joh. Seb. Bach.
(1685- 1750)

Woorden van Th. Nicolai.

SOPRAAN.
ALT.

1. „Waaht, ontwaakt!“ roept Si - ons wach - te
2 Eeu - wig zij door dank - bre - ton - ge

1. „Wachet auf!“ ruft uns die Stim - m
2. Glo - ri - a set Dir ge - sun - ge

TENOR.
BAS.

1. blijft niet ach - - ter, Zoo gij den Brui - de - gom - - t. „Uur ge -
2. lof ge - zon - - gen, In U - we stad, die, vast ge - bouwd Van Gods heer. Ij - k -
1. ho - hen Zin - - ne; „Wach auf“ du Stadt Je - ru - sa - lem! Mit - ter - nachtheiszt
2. li - schen Zun - - gen Mit Har - fen und mit Cymbeln schon. Von zwölf Per - len

1. Hij zal ko - men; Zult gij in klein ge - loof nu schro - men? Draagt
2. heid om - sche - nen Met poorten pronkt van ee - d'le stee - - nen, Met
1. die - se Stun - de; Sie ru - fen uns mit hel - len Mun - de. wo
2. sind die Pfor - ten An dei - ner Stad; Wir sind Con - sor - ten, Der

ardig vindt. In bruidsge - waad ge - huld, De lam - pen wel ge -
nste goud. Geen oor heeft ooit ge - hoord, Geen oog ooit na - ge -
gfrau.en? Wohl auf dir Bräutigom kömmt; Steht auf die Lam - pen
i - nen Thron. Kein Aug' hat je ge - spürt, kein Ohr hat je ge -

et blij - denspoed Hem te - ge - moet De Brui - gom waard - dig - lijk be - groet.
2. spoor, Welke en - - ons heeft bereid, In eeu - wigheid, De lief - den trouw van on - zen God.
1. nehm! Hal - le - lu - ja! Macht euch be - reit zu der Hochzeit; ihr müs - set ihm ent - ge - gen gehn!
2. kört Sol - che Freude, Dess sind wir froh, i - o, i - o! e - wig in dul - ci ju - bi - lo. *)

*) in dulci júbilo. in zachten jubel

Nº 433. De Harp - Muziekfonds, Amsterdam.

